

ПРОТОКОЛ

№ 153

гр. Пазарджик, 24.01.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

Съдебни Делчо Иванов Делибашев
заседатели: Румяна Спасова Тонкова

при участието на секретаря Ива Ч.а
и прокурора В. Г. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от Димитър Бишуров Наказателно дело от общ характер № 20215220201625 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 13:00 часа се явиха:

Подсъдимият З. Й. Ж. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, се явява лично и със защитника си адв.Ч.Ч., надлежно упълномощен.

Явяват се свидетелите Ел. Ив. Б. и З.. Н. М. – редовно призовани.

Не се явяват свидетелят Р. Сп. Ил. – редовно призована. Призовката ☐ е връчена лично.

Не се явява свидетелят В. Ат. Кр. – редовно призован. Призовката е връчена по месторабота в заложената къща, като е приета от служителя Р.И.. Това се е случило на 08.12.2021г.

За РП-Пазарджик се явява прокурор Н..

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се даде ход на делото.

АДВ. Ч.: Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на свидетелите, както следва:

Ел. Ив. Б. – на 53 години, от гр.Пазарджик, българка, българска гражданка, омъжена, грамотна, без образование, безработна, неосъждана, без родство с подсъдимия.

З.. Н. М. – на 63 години, от гр.Пазарджик, българин, български гражданин, женен, неосъждан, с начално образование, безработен, роднина на подсъдимия по съребрена линия от 5-та степен.

Свидетелите предупредени за отговорността по чл.290 от НК.

Свидетелят М. напусна залата.

Пристъпи се към разпит на свидетеля Е.Б.:

СВ. Б.: Този З. дойде при нас и се помоли: „Имам една работа за вас“. Не мога да си спомня точно датата. Дойде при нас и вика: „Имам малко работа за вас“. Викам: „Добре, щом е малко, ще дойдем с теб“. Той искаше аз и мъжът ми да отидем с него да свършим някаква работа. Качихме се с колата и почнахме да ходим по заложни къщи да носим пръстени. Пръстените бяха фалшиви. Той ми даде фалшиви пръстени, ама аз не знаех, че са фалшиви и искаше да ги залагаме по заложните къщи. Викам: „Щом трябва, ще ги носим“. Нямахме пари за хляб. Тръгнахме и ги занесохме на първата заложница и там казаха: „Не можем да ви дадем тези пари“. Ние си взехме пръстените и се върнахме и отидохме на друга заложна къща. От там на второто май беше ни дадох парите и тези пари, където ги взехме, ги дадохме на него. Мъжът ми ги брои в ръцете си и ги даде на него. Той си ги прибра - З.. На друга заложница отидохме на една българка жена и влезнахме вътре и жената вика: „Седнете“. Пихме по едно кафе. Моят мъж пуши една цигара. Пуших и аз една цигара и жената вика: „Дайте пръстените“. Дадохме ѝ ги. Дадохме и лична карта и всичко, което трябва. Жената вика: „Вземете парите“. Колко са пръстените не съм ги броила. Жената изброи пръстените и даде парите. На последната заложница човекът каза: „Ставайте и се махайте да не извикам полиция“. Не знам защо така ни е казал. Ние викаме: „Добре, ще се махаме“ и взехме си личната карта и си тръгнахме от там. Накрая тази

жена, където ни даде парите, вика: „Давам ви парите, ама аз откъде да знам“ и тя почна да ги проверява и каза: „Добре, златни са“. Той ме е излъгал ли какво, аз не знам. Ние обратно си тръгнахме. После какво стана. Аз отидох или моя мъж накрая или двамата отидохме и си взехме пръстените и се върнахме в колата, когато човекът каза, че ще извика полиция. Мъжът ми ги знае къде са тези зложни къщи. Аз много добре не ги знам. В зложните къщи оставихме 10 или 20 пръстена. В тая зложна къща беше половината плик. Пръстените бяха увити. Тези пръстени З. ги вадеше от жабката на колата, в плик бяха сложени.

/Съдът показва на свидетеля папка с дело и попита дали горе-долу това е била големината на плика, след което свидетелят отговори/:

СВ. Б.: Беше горе-долу такава големината на плика и половината беше с пръстени. Найлонов беше пликът и всичко се виждаше. З. вади и ни дава и ние да отидем в къщата. На последното, където отидохме, З. ни даде 30 лв. до полицейското. Спря ни там с колата близо до нас и ни даде 30 лв. Ние се принудихме да ги вземем тези пари. Хляб и нямахме нищо. Даде ни само 30 лв. за двамата. Ние нямахме пари нито за хляб, нито за ориз, за нищо. Ние не сме разбрали, че са фалшиви пръстените. Викам на моя: „Защо се хванахме“. Не сме се сетили да питаме З. защо нас е хванал за пръстените да ги залагаме. Той не ни е казал защо иска ние да залагаме пръстените. Той ни дава пръстените и отидохме до тях на два пъти - от полицейското ни пратиха там и там ни казаха да лъжем, да си изменим показанията. Не знам защо така ни казаха. Аз си казах на майка му, че това нещо какво сме дали показания и какво сме писали няма да го сменяме, независимо какво ще правят. З. не ми е казал откъде ги има пръстените. Ние само един ден ходихме да залагаме пръстените. Той искаше после друг ден, моли се, викаше: „Ела, ще ви водя на хубаво място“ и ние се отказахме. Разбрахме, че почнем ли да ходим често с него по-лошо ще ни се случи. Ние си викаме с какво можем с това ще си изкараме парите.

На свидетеля се предяви зложен билет № 9828 от 21.09.2020г. находящ се на л.3 от ДП.

СВ. Б.: Имената ми аз съм ги написала. Аз съм сложила подписите. Такива пари 805 лв. ние не сме взели. Може и така да е писано. Такива пари не сме взимали толкова. 30 лв. само сме взели ние, той ни ги даде. Като дадох

пръстените в заложната къща, ние му дадохме на него парите. Моят мъж взе парите от жената и ги даде после на З.. Аз не съм видяла после колко са били парите. Четири пръстена сме дали там, сетих се сега. Тук се казва истината. За първи път влизам в съда.

Окончателно казвам, че тези пари, където жената ги даде, мъжът ми ги взе и ги даде на З.. Одеве казах, че не съм взела 805 лв., защото за първи път съм тук и съм объркана. Главата ми не е с всичкия си.

Когато З. ни даде пръстените, каза, че били златни, но жената каза, че не са. Той точно така ни каза. Неговата рода на З. ни караше да си сменяме показанията – майка му, баща му. Казваше да кажем обратното, но аз си държа на думата. Това стана в „Пич махала“. От полицията ни пратиха там да ходим у тях да го търсим. Така ми казаха: „Отивай там“. Отиваме и него го няма. Беше само майка му и баща му. Той не знам къде е бил в момента. Ние почнахме да говорим за тази случка и тя така казва: „Отменете си показанията, ще го вкарате в беля моя син.“. Казвам □: „Няма да ги сменяме, казвам каквото сме писали, нищо няма да сменяме.“. Тя казва: „Вие защо така направихте, нали сме рода и т.н.“. Аз □ викам: „Няма значение“. Аз не съм никоя. Аз като кажа нещо казвам цялата истината и не лъжа. Не съм трепала човек и не съм убивала.

В заложната къща при полицията не съм казвала, че пръстените са мои. Не са наши пръстените. Аз и съпругът ми не сме ходили при бащата на З. да го молим да възстановява парите за пръстените. Само като ни пращаха полицаите сме ходили. Полицаите ни пращаха 3 или 4 пъти и сме ходили. Не знам защо ни пращаха полицаите. Отиваме и на другия ден пак отиваме, разпитват ни и пак отиваме. Него го нямаше. Аз пръстените не знам златни ли са или фалшиви. Не разбирам от пръстени аз. Накрая като ни казаха на последната зложна къща: „Ставайте и се махайте“, тогава ни казаха, че са фалшиви и аз тогава се уплаших и викам това: „Това са фалшиви пръстени и ще ни вкара в беля“.

АДВ. Ч.: Правя искане за прочитане показанията на свидетеля от ДП от 14.12.2020г., тъй като има пълно противоречие между казаното тогава по отношение на фактите, поредността на ходене, лицето е заявило, че преди да отидат тя е знаела, че те са фалшиви, както и че пред това лице Ралица

служителят е заявила, че тези пръстени са нейни и я уверила, че те са златни, както и мястото, на което твърди, че са плащани пари от З.. Тук заяви съвсем друго място.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

Съдът намира, че искането е основателно, поради което и на основание чл.281 ал.5, във вр. с ал.1 т.1 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА показанията на свидетеля Е.Б., дадени на 14.12.2020г. пред разследващ орган и находящи се на л.32 от делото.

СВ. Б.: Вярно е това, което прочетохте. Сега уточнявам, че на последната къща ни изгониха и казаха, че ще викнат полиция и след това продължихме. Това, което прочетохте, е цялата истина. Ходихме двамата с мъжа ми, защото където е мъжът ми, там съм и аз. Той където тръгне, там съм и аз. Не можем сами.

Пристъпи се към разпит на свидетеля З.М.:

СВ. М.: З. е син на мой първи братовчед. Със З. и неговото семейство бяхме в много добри отношения. Той дойде с колата у нас в къщата ни и ние бяхме в уличката и вика: „Ела, ела, ще ти покажа нещо“. Показа ми тия работи пръстени и щуротии и вика: „Ще отиваме да ги залагаме на заложените къщи“. „Редовни са“ - вика, значи истински. Те бяха жълти на цвят, демек златни. Ние не сме прекарвали това нещо в живота и много, много не ги знаем тия неща. Макар че в града живея, не съм имал работа със злато. Той така е решил ние да ги залагаме. Булката ми вика: „Таман нямаме пари, да изкараме 20-30 лева за хляб“. Аз се съгласих и отидохме. Дойдохме тук. Той ни вози с колата и вика: „Годни са, няма страшно, не са крадени“. Ходихме на две заложни къщи и на третата спряхме. На третата вече спряхме, взехме парите. Аз с булката влизаме заедно и мисля, че аз държах пръстените. Той ни каза, че няма значение кой да дава лична карта, но „За по-сигурно дай на жена ти. Вие сте семейство.“. Ние се съгласихме. Като ни плащат за пръстените, аз взех парите и право на него ги дадох отвън. Докато залагаме той ни чака отвън в колата на улицата. Аз веднага отивам и му давам документи и парите

на него. Пари не сме скрили, такива работи няма. В този ден не мога да кажа колко пръстени сме заложили. Може би до 2000 и нещо пари струваха тези работи. Не мога да кажа колко са били - 4 ли бяха, 6 ли или 8 бяха. Те бяха в една найлонова торбичка. Пръстените той ги вадеше от колата от чекмеджето ли. Показа ми ги вкъщи още и вика: „Няма страшно, те са редовни“. Даже на документа писахме 2000 и нещо лева, където ни изпитва един големец полицаи. Един човек влезнахме в едно място и вика: „Айде, махнете се от тука“. Аз питам защо и вика: „Айде докато не съм вдигнал телефона за полицията“. Аз питам защо. Той ги гледа и вика: „Тези са фалшиви“ и спряхме и се прибрахме. Като спряхме да залагаме се прибрах с булката. Той ни закара донякъде. Не ни е платил за услугата. Аз само исках от него пари 30 лв. да ям. Други пари не ни е дал. Даде ни общо 30 лв. Пред Бога говоря и съм честен, до сега не съм излъгал.

След като ни изгони от заложената къща човекът след това не сме ходили в други къщи. З. не е питал жена ми дали е осъждана или не. След този случай аз не съм искал пари от бащата на З.. Полицайте не са ни пращали в къщата на З. и не сме ходили.

От бащата на З. не съм искал да ходи в заложенна къща да върне парите. Искаха да ми дават парите аз да отида в заложената къща да взема пръстените. Аз отказах. Никой не ме е карал да си сменям показанията. В началото, когато вършихме това, баща му ми вика: „Защо не ми каза“, а аз казвам: „Той така ми каза, да не ти казвам на теб“. В заложените къщи, където ходихме, едната е зад полицията и беше жена. Другите вече той ни кара с колата и не мога да кажа къде са. В тази зад полицията май, да не се лъжа, един или два пъти, може и третия път да сме били и 2000 и нещо пети взехме наведнъж. Не искам да лъжа. Май че от едно място взехме парите. Общо взехме около 2000 и нещо лева за заложените пръстени. Писахме ги на милицията.

На свидетеля се предяви заложен билет № 9828 от 21.09.2020г., належащ се на л.3 от ДП.

СВ. М.: Имената ги написа Е. и се подписа. Тия пари в полицията ги писахме, но не мога да Ви кажа. Общо си спомням, че сме взели към 2800 пари в този ден.

От другите къщи не е имало оплаквания за тези пръстени, а само на

еднатаа. Нямахте оплаквания.

АДВ. Ч.: Правя искане да бъдат прочетени показанията на свидетеля, дадени пред разследващ полицай на 14.12.2020г. и тези от 05.08.2021г. поради противоречия с казаното в днешното съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

Съдът намира, че искането е основателно, но не само заради противоречия между днес депозираните показания и тези от ДП, а и защото свидетелят заяви няколко пъти, че не си спомня конкретни подробности заради изминалия период от време.

По тези съображения и на основание чл.281 ал.5, във вр. с ал.1 т.1 и т.2 пр.2-ро от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА показанията на свидетеля З.М., дадени пред разследващ орган, съответно на 14.12.2020г. и на 05.08.2021г. и находящи се на л.33 и л.89 от материалите по делото.

СВ. М.: Вярно е това, което прочетохте от разпита от 14.12.2020г. Пред Бога казвам, че е вярно. Аз исках за хляб пари. Парите бяха 30 лв. 30 лв. за семейството ги взимаме с нея, а не 60 лв.

Вярно е това, което прочетохте в протокола от 05.08.2021г. Той иска да ми дава парите на мен, за да взема пръстените от заложената. Аз отказах. Той не ме е карал да си сменям показанията. Ние живеем на ул.“П.“ в махалата. Полицейското училище знам къде е -на гробищата училището. След като залагахме пръстените със З. не сме ходили до полицейското училище. З. нас ни закара до квартала при нас при полицейското в махалата и там е училището „Кирил и Методий“. Училището е срещу полицейското. Там нас ни свали и се прибрахме. Нямам предвид полицейското училище, където е школата на Пазарджик.

ПРОКУРОРЪТ: Държа на разпита на неявилите се свидетели И. и К.. Техните показания са от съществено значение за изясняване на фактите по делото.

АДВ.Ч.: На разпита на свидетеля И. държа, но на за свидетеля К. не държа и може да се прочетат. Правя предложение да се четат неговите показания.

ПРОКУРОРЪТ: Не възразявам.

Съдът намира, че искането на защитата за прочитане показанията на свидетеля К. е основателно и следва да бъде уважено, поради което и на основание чл.281 ал.5, във вр. с ал.1 т.5 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПРОЧИТА показанията на свидетеля В. Ат. Кр., дадени пред разследващ орган на 11.12.2020г. и находящи се на л.30 от ДП.

АДВ. Ч.: Поддържам искането за разпит на изисканите от нас двама свидетели. Вие казахте, че ще се произнесете в следващото съдебно заседание. Двамата разпитани днес свидетели не оспориха, че са разговаряли с бащата на моя доверител и че са ходили до магазина, където са нашите твърдения, че са възстановили парите на подсъдимия, а и едната свидетелка заяви, че 3-4 пъти са ходили по указание на полицията. Ако допуснете исканите от нас свидетели, ще ги доведем при режим на довеждане в следващото съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Считам, че искането е неоснователно. Тези свидетели няма да изяснят фактите, важни за обвинението.

Съдът намира, че за да гарантира в пълна степен упражняване правото на защита, искането, направено от защитника на подсъдимия, следва да бъде уважено, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДОПУСКА до разпит в качеството на свидетели по делото Й. З. Ж. и Янк. С. Янк. - при режим на довеждане в следващото съдебно заседание от страна на защитата.

Съдът намира, че фактическата обстановка на този етап не е изяснена

обективно, всестранно и пълно, като делото следва да се отложи. Доколкото свидетелят Р.И. е редовно призована за днес и не се явява, като не сочи уважителни причини за това, съдът намира, че ще следва да постанови принудителното ѝ довеждане в следващото съдебно заседание.

За разпит на неявилия се днес свидетел и допуснатите нови такива съдът

О П Р Е Д Е Л И

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 24.02.2022г. от 13.00 часа.

АДВ. Ч.: На тази дата съм на дело във Велинград от 13.30 ч. Моля, за друга дата.

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 07.03.2022г. от 14.30 часа, за която дата и час подсъдимият и неговият защитник – уведомени. Допуснатите двама свидетели – при режим на довеждане.

На основание чл.120 ал.3, във вр. с чл.71 от НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И

ПОСТАНОВЯВА принудително довеждане за следващото съдебно заседание на свидетеля Р.И., което да се изпълни от органите на ОЗ „Охрана“ - Пазарджик.

Протоколът написан в с.з., което приключи в 14.02 ч.

Председател: _____

Секретар: _____